

„Nagyon jónak és elfogadhatónak tartjuk az ÁSZ-vizsgálat eredményeit”

Csatorna: megvan az üzemeltető, márciusban indulnak a rákötések

Az Állami Számvevőszék vizsgálatának eredményét nagyon jónak és elfogadhatónak tartjuk, a figyelmeztetéseket és javaslatokat elfogadjuk és beépítjük költségvetésünkbe – jelentette ki múlt szerdai sajtótájékoztatóján T. Mészáros András, ismertetve az ÁSZ-jelentés főbb megállapításait. A polgármester azt is elmondta, hogy megkötötték a szerződést a csatornamű, illetve a szennyvíztisztító üzemeltetőjével, és márciustól az elkészült szakaszok ráköthetők a hálózatra.

A városfejlesztés minden tekintetben elsőséget élvezett – igaz ez a városközpont kialakítására, a szakrendelő megépítésére, az iskolák felújítására, bizonyos utak, járdák megépítésére is

T. Mészáros András először a megyei jogú városok 2007-2010 közötti gazdálkodását, pénzügyi helyzetét vizsgáló állami számvevőszéki (ÁSZ) jelentésről beszélt idei első sajtótájékoztatóján. Mint a polgármester elmondta: az ÁSZ megállapítása szerint Érd tekintetében a városfejlesztés élvezett elsőbbséget, a hitelállomány növekedésének árán.

– Tudnunk kell: a Közép-magyarországi régióban – ide tartozik Érd is – 2007-2010 között volt lehetőségük a településeknek arra, hogy uniós pályázati forrásokra pályázzanak. 2011-től exponenciálisan csökken a rendelkezésre álló, pályázható pénz mennyisége, így annak esélye is, hogy ebből egy-egy önkormányzat valamennyit meg tud szerezni. Érd a fenti időszakban nagyon sikeresen – talán az országban a leg-sikeresebben – pályázott uniós forrásokra. Ezt úgy tudtuk megtenni, hogy kötvénykibocsátásból fedeztük a pályázatokhoz szükséges önerőt. Hogy felszámoljuk az előző évtizedekből örökölt tartozásokat, elmaradásokat, a városfejlesztés minden tekintetben elsőséget élvezett. Igaz ez a városközpont kialakítására, a szakrendelő megépítésére is. Azt kell mondanom: mindazt a pénzt, ami a kötvénykibocsátás által, illetve saját bevételekből rendelkezésünkre állt, jó célra fordítottuk – hangsúlyozta T. Mészáros

András, aki felhívta a figyelmet arra: a 2006-ig tartó ciklusból örökölt problémák megoldása csakúgy a városvezetés feladata volt, mint a szükséges fejlesztések elvégzése.

– Látható, hogy azok a vádák, amelyek minket értek az elmúlt időszakban arra nézve, hogy eladósítottuk a várost, rosszindulatú és politikai indítékok alapján fogalmazódtak meg. Az ÁSZ-jelentésből egyébként az is látszik: míg a városi oktatási, szociális és egészségügyi intézmények tekintetében 2007-ben az önkormányzati támogatás mértéke 42 százalékos, az állami támogatás pedig 52 százalékos volt, 2010-re az önkormányzati támogatás 56 százalékosra nőtt, az állami pedig 38 százalékosra csökkent. Ez azt jelenti, hogy a szocialista kormányzat alatt kivonták a pénzeket a nagy rendszerekből, és ha nem akartuk, hogy e pénzkivonás eredménye drasztikus színvonalcsökkenés legyen, jelentősen meg kellett emelnünk az önkormányzati hozzájárulás összegét.

A működési bevételek és kiadások is rossz irányba fordultak el. 2007-ben 495 millió forinttal volt nagyobb a kiadások összege a bevételekénél, 2010-ben viszont már 749 millió forinttal. Ahogy az állami normatíva csökkent, úgy kellett a működő kiadásokra egyre többet költenie az önkormányzatnak. Felhalmozási egyenlegünk egyértelműen pozitív: a vizsgált időszakban több mint 10 mil-

liárd forintot költöttünk felhalmozásra, ebből körülbelül 2-4 milliárd forintot a saját bevétel terhére, több mint 6 milliárd forintot pedig pályázatok segítségével tudtunk elkölteni. Ehhez az önerőt természetesen biztosítanunk kellett – tette hozzá T. Mészáros András, hangsúlyozva: ha a kötvénykibocsátás nem történt volna meg, az önerőt nem tudták volna biztosítani a fejlesztésekhez, így nem valósulhattak volna meg az uniós fejlesztések (többek közt a csatornázás sem).

– Tekintetbe véve a jelenlegi – az egész világot érintő – válságot, nagyon jó és számunkra elfogadható az ÁSZ-vizsgálat eredménye. Mindazok a figyelmeztetések, javaslatok, amiket az ÁSZ-jelentés tartalmaz (jóval szorosabb működési költségeket kell megfogalmazni, illetve a fejlesztési folyamatokat lassítani kell), részint mind megfogadhatóak, másrészt tavaly ősszel be is építettük a költségvetési koncepcióba a javaslatok nagy részét. Remélem, hogy a költségvetésbe építve és betartva az ÁSZ figyelmeztetését és javaslatait, minden gond nélkül átvészeli a következő éveket – jegyezte meg T. Mészáros András, hangsúlyozva: Érd 2012-es költségvetésével különösebb gond nem lesz, de az biztos: takarékosan, nagyon odafigyelve kell gazdálkodnia a városnak.

Kérdésünkre a polgármester elmondta: a megyei jogú városok közt Érd középtájon helyez-

kedik el – vagyis vannak sokkal nehezebb, kockázatosabb helyzetben lévő települések, de jelentősen jobb ipari háttérrel, lehetőségekkel bíró, azaz jobb helyzetűek is. (Az ÁSZ-jelentéshez kapcsolódó írásaink lapunk 4. és 5. oldalán olvashatók)

A polgármester ismertette a csatornaüzemeltetési pályázat eredményét. A közgyűlés december 29-én választotta ki az új csatornamű, illetve szennyvíztisztító üzemeltetőjét, és december 30-án megkötötték a szerződést is.

– Az üzemeltetésre koncessziós pályázatot írtunk ki korábban. Több érdeklődő volt, de csak egy pályázat érkezett: a Veolia Víz Zrt., a Fővárosi Csatornázási Művek Zrt. és az Érd és Térsége Víziközmű Kft. adott be közös pályázatot, válalva a 635 millió forintos koncessziós díj megfizetését. Ez az összeg megoszlik Érd, Tárnok és Diósd önkormányzata között.

A pályázat fontos része volt, hogy a nyertes kötelezettséget vállal arra: márciusig létrehoz egy olyan gazdasági társaságot, amelyben a három önkormányzatnak minimum 74 százalékos üzletrésze van, ily módon a gazdasági társaságban az önkormányzati többségi tulajdont biztosítani tudjuk – tette hozzá a polgármester, megjegyezve: márciustól az elkészült szakaszok ráköthetők lesznek a hálózatra.

T. Mészáros András elmondta még: a rendőrség, a mentőszolgálat, az orvosi ügyelet és a tűzoltóság tájékoztatása szerint az ünnepek alatt nem történt rendkívüli esemény (például petárdabaleset vagy karácsonyfatűz), a város békében készült fel az új esztendőre.

Ádám Katalin

A szerkesztő jegyzete

Milyen évünk lesz?

Különleges, semmivel sem összehasonlítható dallama van annak a halk csendülésnek, ahogy az év utolsó napján éjfélkor egymáshoz koccannak az új esztendőt köszöntő pezsgőspoharak, akár kettesben, akár nagyobb társaságban vagyunk. Óraütés, himnusz, aztán a kívánságok: legyen sikeres a kezdődő év – ám ha nem is valljuk be, valamekkora helyet mindig kér gondolataink között egy kis bizonytalanság is: vajon milyen lesz ez a most induló új év?

A régi, de mindmáig ismételtetett, nem túl szellemes vicc szerint átlagos évünk lesz: rosszabb, mint az előző volt, de jobb, mint amilyen majd ez után jön – csak hogy mitől jó, vagy mitől rossz egy év? Az elég, ha haladunk felfelé a társadalmi ranglétrán, ha több pénzünk lesz, vagy legalábbis mentesülünk az anyagi gondoktól? Vagy tekintsük inkább azt a főleg idősebbektől hallható mondást, amelyben az évek múlásával magam is egyre több igazságtartalmat érzek, mely szerint csak egészség legyen.?

Érdemes végiggondolni: ha elegendő pénzünk van és egészségesek is vagyunk, akkor már minden megvan? Akkor sikerül elérni a jókívánságokban leggyakrabban emlegetett jelzőt; akkor az évünk már biztosan BOLDOG lesz? Nyilvánvalóan nem. Gazdagon és egészségesen is érhetnek csalódások, szereteteink, hozzánk közelállóak gondolj iránt sem lehetünk közömbösek, és akkor még nem is szoltunk az emberi gonoszság, az egyéni vagy csoportérdekeket szolgáló rosszindulat esetenként felénk irányuló megnyilvánulásairól.

A boldogság, mint fogalom szakszerű meghatározásánál azonban fontosabbnak érzem annak vizsgálatát: vajon mennyire szólhatunk bele, mennyire befolyásolhatjuk új évünk alakulását? Mert ez itt a lényeg.

Az jó, ha ismerősök és ismeretlenek úton-útfélen ránk „búékolnak”, az se baj, ha írásban – most már nemcsak üdvözlőlapon, hanem egyre inkább e-mailen – érkeznek a jókívánságok, de ezek évvjobbító hatása sajnos mindeddig nem bizonyított. Közélebb járunk a megoldáshoz, ha a hozzánk közelállóak boldogulását vizsgáljuk meg. Gondolkozhatunk akár szűk környezetünkben is, hiszen ha például a gyerekünket nem veszik fel oda iskolába, ahova szeretne járni, vagy valamelyik családtagunk munkanélküli, aligha minősítjük maradéktalanul boldognak az esztendőt. A tágabb környezetben hasonló a helyzet: ha városunk lakóit sérelem éri, ha nemzetársaink életét magyarságuk miatt nehézé teszik, ha az országot erősebb, érdekérvényesítő képességüket kárunkra kihasználó erők sorozatosan hátrányos helyzetbe hozzák, nyilvánvalóan nem érezhetjük boldognak magunkat.

Elintézhetjük a dolgot egy kézlegyintéssel, mondván, hogy úgyse rajtunk múlik, lesz, ahogy lesz – csak hogy ez nem igaz. Természetesen nem teremthetünk magunknak se lottó-nyereményt, se irigylésre méltó állást, az azonban rajtunk múlik, hogy hogyan válaszolunk az elénk tóduló eseményekre. Hogy tudunk-e tiszta szívvel örülni a sikereknek, hogy egykedvű beletörődéssel vesszük-e tudomásul a gondokat, nehézségeket, vagy igyekszünk úrrá lenni rajtuk.

Lehet, hogy nem pontosan olyan évünk lesz, amelyet szeretnénk – az azonban rajtunk múlik, hogy amilyen lesz, azt hogy fogadjuk.

Ádám Katalin

Összjáték

niális, ha az általa lepasszolt labdát a társa képtelen a hálóból rúgni. Miért? Vagy azért, mert nem figyelte a labda útját, vagy azért, mert nem ismerte fel a körülötte kialakult helyzetet és ebből következően a gólszerzés lehetőségét. Így aztán vagy mellé rúgott vagy ügyetlenül elengedte a labdát. Gimnáziumi éveim tornatanára, Simek Ferenc (akit magas termete miatt mi magunk között Gulliver névvel emlegettünk) kérdezte tőlünk az egyik órán: mit gondoltok, megmenti-e az első osztályból való kieséstől X csapatot most vasárnap az, hogy a napokban leszerződöttet Z-t, a klasszis játékosát? Kósa Karsai az osztály „szóvivője” azonnal jelentkezett véleményével. Semmi esetre sem! Ahogyan egy fecske nem csinál nyarat, úgy Z jelenléte és briliáns játéka sem menti meg a csapatot a kieséstől. Kapujukat ronggyá fogják löni! Így is történt. A hamarjában beállított kitűnő játékos összhang, összjáték nélkül, magára maradt. Ahhoz, hogy Puskás gólt tudjon lőni, ahhoz Bozsikra, Zakariásra, és hadd ne soroljam, a csapat minden játékosára szükség volt.

Tömérdek hasonló példát hozhatnék fel és kisiklott akciók eseteit sorolhatnám saját életem tapasztalatából, hiszen sok helyen és sok területen dolgoztam. Mindezeket összegezve magamban inkább József Attilának engedem át a lehető-

séget, hogy kimondja sokunk véleményét: „Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csil-lag megy az égen, úgy érde-mes!” Ebben a tömör mondatban ott van betontömbként az összjáték szükségessége. Ahhoz ugyanis, hogy valaki pontosan, szépen tegye dolgát, a mások közreműködésére nagyon is szüksége van! Ha nincsenek együttműködő partnerek, nem csak a „szépen”, hanem a „pon-tosan” fogalma is elvesz.

Nyilván több olvasómban fogalmazódik meg a vélemény: amiket fent felsoroltam, mindenki előtt közismertek. Lehetséges, én mégis azt mondom, ha úgy húsz évvel ezelőtől kezdve betartottuk volna életünk minden területén a társadalmi összjáték íratlan szabályait, nem itt tartanánk, hanem jóval előbbre lennénk. Ezzel aztán feltolakszik a fontos kérdés: kinek vagy kiknek feladata kibontakoztatni ezt az összjátékot? Ha egy népgyűlésen tenném fel a kérdést, a tömeg válasza esetleg ez lenne: „A kormánynak!” Igen, nagy igazság van ebben. De hangozhatna úgy is a válasz: „Az országgyűlésnek!”

A választok hallatán József Attila mosolyogna. Ennek a szándéknak ugyanis bennünk kell megteremnie, hogy teljes szívvel és lélekkel részt vegyünk ebben a nemzeti összjátékban. Hogyan? Úgy, hogy az új évben, ha eddig nem tettük, „pontosan, szépen” dolgozunk. A többi az országgyűlés, meg a kormány dolga. Ezeknek sikeréhez kíván boldog új évet: **Bíró András**